

Plón

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski
Muz.: Tomasz Fopke

Òd słońca wiôlgô hęc
I z serców gòrac częc
Rozpiérô wszëtczich chòc
Zrobiali są bez mòc.

Bò je robòtë kùnc
Nót strojic w sercach wińc
Bë chwila szczescô ta
So na swiat szerok szła.

Ref. Niech nôdzeja jidze wszãdze,
- Kò tak bëło, je i bãdze -
Że ùtcëwi prôcë trud
Dô rôz czedës bëlny brzôd.

Bò kòzdi zamkli dzél
Òtmikô nowi cél.
Gò dzyrskò wòrt są jąc
Na pòla żęcô wzac.

I dobré semiã zôs
W kòzdëchny môlek wsòc,
Bë kòzdi zemsczi gón
Wëdôwôł bëlny plón.

Ref. Niech nôdzeja jidze wszãdze,
- Kò tak bëło, je i bãdze -
Że ùtcëwi prôcë trud
Dô rôz czedës bëlny brzôd.

Plon

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski
Muz.: Tomasz Fopke

Od słońca bije ukrop
I z serc wypływa żar
Wszystkich rozpiera chociaż
Są zapracowani straszliwie.

Bo właśnie skończyła się praca
Trzeba budować wieniec w sercach
By ta chwila szczęścia
Szła szeroko w świat.

Ref. Niechaj wszędzie płynie nadzieja
- Przecież tak było, jest i będzie –
Że trud rzetelnej pracy
Zawsze przyniesie dobre owoce.

Bo każda zamknięta całość
Otwiera nowe wyzwania
Trzeba imać się ich odważnie
Brać je na pole życia.

I dobre siemię na nowo
Wsiać w każde miejsce,
By każdy ziemski zagon
Przynosił bogaty plon.

Ref. Niechaj wszędzie płynie nadzieja
- Przecież tak było, jest i będzie –
Że trud rzetelnej pracy
Zawsze przyniesie dobre owoce.

Tłumaczenie z jęz. kaszubskiego: Eugeniusz Pryczkowski